

tur **אנת** significat Plebeium, ut **אנת** cum opponitur **אנת** Isa. 5. 15. It. Quidam, aliquis, Mat. 12. 47. **אנת** Unusquisque, quilibet, Mat. 16. 27. *Præpositâ vel postpositâ negatione*, Nemo, nullus. v. Mat. 6. 24. & 24. 36. Luc. 1. 61. & passim alibi. Pl. **אנת** Homines. Luc. 17. 12. et 24. 7. Aliqui, quidam. Mat. 9. 3. Luc. 6. 2. Joh. 7. 44. *Const.* Marc. 6. 54. *Cum Aff.* aliquando valet Parentes, cognati. 3 Mac. 6. 13. 2 Tim. 3. 2. v. d. *Dien in locum.* Luc. 2. 41. et v. 44. v. *Collation. meam exem. inter Va. Lect. Syr. p. 50.* Humanitas, cognatio, Gr. *ἐν τοῖς ἀγγέλῳ.* **אנת** v. **אנת**.

אנת Humanitas, humana natura. Jac. 3. 7.

Plebs. Act. 17. 13.

אנת Humanus. **אנת** Humanus.

אנת Enos. F. **אנת** Tortus, & crispatus. B. B.

Sam. **אנת** & **אנת** i. q. Heb. **אנת** Gen. 2. 5, 7, 18. Pl. **אנת** c. 6. 1, 2. c. 8. 21. *Const.* Gen. 38. 21.

אנת m. Tu, ubi Nun in Dagesch conversum, quod in lingua Chald. redit. Quinquies scribitur **אנת**. v. Ecclef. 7. 23. *Masoram.* Pl. **אנת** Vos. Mal. 2. 8. *Fœm.* **אנת** & sexies **אנת**. Aliquando per enallagen ponitur pro masc. ut Num. 11. 15. Deut. 5. 27. Pl. **אנת** Ezech. 34. 31. & **אנת** Ezech. 34. 17. & ter alibi. v. Gen. 31. 6. *Masoram magnam.*

Chald **אנת** c. Tu. Pl. m. **אנת** vel **אנת**

Fœm. **אנת** vel **אנת** Psa. 2. 7. et 3. 4. In reliquis libris sæpius **אנת**. Gen. 4. 11. Ruth 3. 16. Gen. 12. 11. Ezech. 13. 20.

אנת Massa panis: Pasta. Menach. f. 78. 1. **אנת**, **אנת**, **אנת** Mulier, v. in **אנת**.

אנת Anthusai, populorum nomen. Gen. 10. 17.

אנת Merces; Res venales, vel venum expositæ. Bava bas. f. 73. 1. c. 5. *Misn. primâ.* Al.

Gr. *Ἀναθήνη*.

quem locum. Luc. 5. 18, 19. **אנת**: Id. 1 Cor. 15. 22. De. Psa. 141. 6. Mat. 2. 8. t. Adversus. Psa. 93. 16. Act. 4. 14. Super. Pl. 118. 59, 62. **אנת**: Propterea, idcirco. Psa. 1. 6. & 30. 29. **אנת**: Ille. **אנת**: illa. Mat. 26. 29. 2 Cor. 3. 7. **אנת**: per illud, Heb. 6. 9. **אנת**: **אנת**: **אנת**: potius eritis in illa (ipsa) salute.

Ar. **אנת** *Fut. I. i. q.* **אנת** seu **אנת** Gemitit. 2, Invidit; malè voluit, cca. 3, Quantitatem definivit, mensuravit, cca. 4, Obtusus fuit: sed potius cum Damma media.

אנת m. **אנת** f. Pl. **אנת** m. **אנת** f.

Dual. **אנת** c. Tu m. Psa. 8. 4. Tu f. Act. 12. 15. *Erp.* Pl. m. Vos. Rom. 1. 6.

אנת i. q. **אנת** Act. Gemitus. 2, Invidia, & Is cui invidetur. 3, Obtusum esse. **אנת** Is cui invidetur.

plerumque ad distinctio- **אנת** *cum epitheto* **אנת** *nem illius qua*

אנת *Andalusis, qs.* **אנת** *Anthora pro* **אנת** *Andalusiis, qs.* **אנת** *Anthora pro* **אנת** *Antidoto, Frutex foliis fennæ subflavis, odore acri & utcunque aromatico. Avicennæ est Zjedoria, I. p. 155. Ar. quam et Antidotum napelli vocat. Na- **אנת** *pellus a. ipse* **אנת** *h. e. φδορὰ dcr.**

אנת Gr. *Ἀνθὺνις*, herba, quam Sal-solam Ruellius vocat. *Diosc.* III. 153.

אנת malè **אנת** Gr. *Ἀνθὺνις*, Anthemis. *Diosc.* III. 154.

אנת Molle fuit ferrum. **אנת** *Fœ-* **אנת** *minam & fœmininum s. fœminini generis fecit;* **אנת** *Fœminavit. Int. Avic. I. p. 574. l. 15. Ar. it.* pro iis habuit. 2, Effœminavit, cca. 3, Blandus & blandicus fuit: fœminarum more. cc J.

IV. in fœm. Peperit fœmellam. V. Fœminini generis evasit factusve fuit. 2, i. q. 3, II. Conj. & ead. constructio.

אנת II. Contrar. **אנת** *Fœ-* **אנת** *minam & fœmininum s. fœminini generis fecit;* **אנת** *Fœminavit. Int. Avic. I. p. 574. l. 15. Ar. it.* pro iis habuit. 2, Effœminavit, cca. 3, Blandus & blandicus fuit: fœminarum more. cc J.

IV. in fœm. Peperit fœmellam. V. Fœminini generis evasit factusve fuit. 2, i. q. 3, II. Conj. & ead. constructio.

אנת Myrtus. Esa. 41. 19. v. **אנת**.

אנת

אנת Ch. **אנת**. *Lecitur Gittin f. 69.* 2. corrupt. pro **אנת** i. e. **אנת** vel **אנת** Super rubum. Ath. **אנת**: Piscis. v. **אנת**:

Ar. **אנת** Dicendo Is Is prohibuit propulitque vel abegit ovem. cca. 2, Corrupt.

3, Gigg. Fundamenta jecit adificii. II. Fundamentum designavit, jecit: Fundavit, jacto fundamento stabilivit. cca. Jos. 6. 25. Esdr. 3. 6, 12. Neh. 3. 3. Psa. 47. 9. & 77. 69. & 86. 5. Sur. 9. 107. Pass. Exod. 9. 18. Edificavit. Psa. 77. 69. Radices egit. Sch.

אנת et **אנת** Vox propellentis & arcentis oves.

אנת Vox, quâ auditâ se submittit serpens, estque ei similis quam ipse edit.

אנת Act. I. 2, cum **אנת** | tri- **אנת** Pl. plici vocali, & pro eo

אנת pro **אנת**, Pl. **אנת**, Pl. anom.

אנת Job 9. 6. & 38. 16. Fundamentum adificii, & c. Lev. 4. 30. Psa. 81. 5. Ezech. 16. 31, 39. Crepido altaris. Joel 2. 17. Firmamentum. I Tim. 3. 15. *Erp.* Pec. Subtegmen telæ, qs. sit fundamentum. Gigg. Peculatus & alienæ rei usurpatio. Detractio corticis à palma. Id. 2, Principium rei: unde

אנת *Hoc fuit apud* **אנת** *seculum prius,* **אנת** *ab omni s. à multo ævo: vel nullo non tempore.* pec. prima sectio Corani. Gigg. 3, Vestigium rei, quod reliquum manet, s. per Antiphrasin, s. quod reliquia principium referunt. Unde dcr.

אנת *cum non nisi ex vesti-* **אנת** *giis viatorum, vel ex-* **אנת** *crementis jumentorum, constat qua tenenda via:* at cum ipsa distincta atque conspicua patet, dcr.

אנת 4, Funes, vel quæcunque ad rem aliquam pertinent. 5, Familiaritatem adsciscens, & mansuescens.

אנת Myrtus. Esa. 41. 19. v. **אנת**.

אנת

Fœm. ¹¹¹ ¹¹¹ vel ¹¹¹ Pla. 2. 7. et 3. 4. In reli-
quis libris sapius ¹¹¹ Gen. 4. 11. Ruth 3. 16.
Gen. 12. 11. Ezech. 13. 20.

¹¹¹ Massa panis: Pasta. Menach. f. 78. 1.
¹¹¹, ¹¹¹, ¹¹¹ Mulier, v. in ¹¹¹.
¹¹¹ Anthusxi, populorum nomen. Gen.

10. 17.
¹¹¹ Merces; Res venales, vel venum ex-
positæ. Bava bas. f. 73. 1. c. 5. Misn. primâ. Al.
Gr. ¹¹¹.

¹¹¹ Gr. ¹¹¹. Bresb. R. f. 18. et
31. Aruch scribit ¹¹¹.

Syr. ¹¹¹ m. Tu. Pfa. 6. 4. cum } in fine
¹¹¹ Mat. 22. 16. in ed. Vienn. Pl. ¹¹¹

m. Vos. Isa. 33. 1. Fœm. ¹¹¹ Tu. f. Gen. 12.

11. ¹¹¹ Vos, fœm. Ezech. 34. 31.

¹¹¹ Mulier, fœmina, uxor. Job 14. 1. Luc.
4. 26. Const. Matth. 14. 3. ¹¹¹ Uxor pa-

tris, noverca. Lev. 20. 11. Aff. Gen. 11. 29. Luc.
1. 18. Est autem Syr. ¹¹¹ ex Heb. ¹¹¹
ut & Chatd. ¹¹¹, ¹¹¹ in ¹¹¹ pro more mutato,
& dagesch in ¹¹¹ resoluto.

¹¹¹ Muliercula.

¹¹¹ Muliercula parva. F.

¹¹¹ Gr. ¹¹¹, Proconsul.
Act. 13. 7, 8. & 18. 12. & 19. 38.

Sam. ¹¹¹ & ¹¹¹ Tu. m. ¹¹¹ f. Gen. 3.
11, 15. c. 17. 9. c. 27. 24. c. 30. 26. Pl. ¹¹¹
m. Gen. 9. 7. ¹¹¹ f. Gen. 31. 6.

Aeth. ¹¹¹: m. Tu. Marc. 8. 29. ¹¹¹: f.
Can. 6. 2. Pl. ¹¹¹: m. 1 Cor. 3. 17. & 1. 30.
¹¹¹: f. It. Es, estis, fuistis. 2 Cor. 8. 3. ¹¹¹:
Quæ, quod. Luc. 8. 2, 4, 43. et 11. 39, 40. Præpo-
sitiones, aliasque dictiones saepe pleonasticè antecedit
absque significatu, ut ¹¹¹: ¹¹¹: et ¹¹¹:
¹¹¹: in qua, Pfa. 49. 24. ¹¹¹: ¹¹¹: pro qua.
2 Cor. 9. 5. ¹¹¹: ¹¹¹: Pfa. 117. 19.
¹¹¹: ¹¹¹: Joh. 1. 32. ¹¹¹: ¹¹¹: me-
um est. Joh. 16. 15. ¹¹¹: mea propria, unica.
Can. 2. 10, 14. ¹¹¹: quod ejus est. Joh. 3. 30.
Pfa. 94. 5. Luc. 14. 26. et 19. 42. Jac. 1. 14. ¹¹¹:
Vel, etiam. Mat. 5. 19. ¹¹¹: Per. Can. 2. 9. Joh.
10. 1. Rom. 5. 21. ¹¹¹: ¹¹¹: per ubi, h. e. per

Molle fuit ferrum. - ¹¹¹ Fœ-
minam & fœmininum s. fœminini generis fecit;
Fœminavit. Int. Avic. I. p. 574. l. 15. Ar. it.
pro iis habuit. 2, Effœminavit. cca. 3, Blan-
dus & blanditus fuit: fœminarum more. cc J.

IV. in fœm. Peperit fœmellam. V. Fœminini
generis evasit factusve fuit. 2, i. q. 3, II. Conj.
& ead. constructio.

Fœmininum, fœminini generis nomen.
Gramm.

Oppos. ¹¹¹, Fœmininum s.
molle ferrum.

Contr. ¹¹¹ Pl. ¹¹¹ Pl.

¹¹¹ it. Pl. ¹¹¹, Fœ-
mina, in ge-
nere de homine & bruto. Gen. 1. 27. & 6. 19. Pl.
secund. 1 Sam. 7. 3, 4. Rom. 1. 26. Fœmineitas.
Avic. I. p. 574. l. 20. Ar.

¹¹¹ i. e. ¹¹¹, Fœmina per-
fecta & inte-
gra: cui ad sexûs sui naturam nihil deest.

¹¹¹ Testiculi duo. Deut. 25 11. Exp. Avic.
I. p. 538. l. 25. Ar. Pudenda. Lev. 21.
20. Exp. 2, Duæ aures.

¹¹¹ & ¹¹¹ Terra multo germine
læta, olerum præventu
fœcunda, eaque plana. It. secundum Obtusus
gladius.

f. sub termi-
natione masc. (¹¹¹ Frequen-
tativ.)

¹¹¹, Fœmellam pariens. Effœminatus,
muliebris. Avic. 2, Frequentativ. Qui multum
¹¹¹ nempe & Fœminei sexûs prolem pa-
rere consueta mulier, & talem procreare consue-
tus vir. 3, Frequent. Obtusus gladius.

¹¹¹ i. q. ¹¹¹, Cinædus: qs. fœ-
mina factus, muli-
ebria patiens. 2, Quod fœminini generis est,
apud Grammaticos.

Contr. ¹¹¹ Fœmininans, fa-
ciens fœminas.
Avic.

¹¹¹ Fœmininus, muliebris. Avic.

crementis jumentorum, constat quæ tenenda via:
at cum ipsa distincta atque conspicua patet, dcr.

¹¹¹ 4, Funes, vel quæ-
cunque ad rem ali-
quam pertinent. 5, Familiaritatem adsciscens,
& mansuescens.

¹¹¹ Myrtus. Esa. 41. 19. v. ¹¹¹.

v. ib. Reliquiæ cinerum quæ in camino
¹¹¹, supersunt. 2, Cor hominis, quia hoc
totius corporis fundamentum s. principium cense-
tur, ubi in utero conformatur.

¹¹¹ Hebr. ¹¹¹ Pl. ¹¹¹ & San.

¹¹¹, Fundamentum structuræ & cujusque
rei. Lev. 8. 15. Deut. 32. 22. Pfa.
17. 8. Ebr. 11. 10.

¹¹¹, v. ¹¹¹, Quod pro re altera suf-
ficitur, vel sumitur. 2,
i. q. prox. præc. Radix cujusque rei & origo s.
principium.

¹¹¹ Gr. ¹¹¹, Affius lapis. Diosc. V.
142. Avic. I. p. 137. l. 21. Ar. et
Plemp. in loc. it. Flos summo lapidi insidens,
fali similis, qui vocatur ¹¹¹ ibid.

¹¹¹ Coll. Arbutum, unedo. Plin. XV. 24.

¹¹¹ Aeth. II. Delineatio terminorum
domûs: Sciagraphia, Ichnogra-
phia. & ipsa Fundatio, fundamenti positio.
2, ita dcr. in arte Poëtica Alif quiescens ante-
penultima litera in fine primi hemistichii, quæ eo-
dem hemistichii secundi loco observari debet per
totum poëma, quod illud qs. fundamentum est
consequentis structuræ. Quia & ipsa Finalis li-
tera hemistichii primi, quæ & eadem est secundis

omnibus: ac propterea ¹¹¹ dcr.

¹¹¹ ¹¹¹ Fundator. Pfa. 104. 5.
Ms. Bd.

¹¹¹, Dn. ¹¹¹, Fundatus. Prov.
18. 19. Cant. 5. 15.

¹¹¹ Ch. ¹¹¹ & Pacl ¹¹¹
Curavit, sanavit. Genes. 20. 17.
Ezech.